

Aan mijne lieve zuster L. H: H Cremer den 10de november 1851.

Door J.J. Cremer

Gedicht voor Louise Henriette Helena Cremer (1828-1896). Louise trouwt op 17 augustus 1854 in Arnhem met de kunstschilder, en vriend van Cremer, Jacobus Nicolaas Tjarda van Starckenborgh Stachouwer (1822- 1895). Louise schrijft aanvankelijk voor jeugd en damesbladen onder de naam H.H. Soulie. In 1876 publiceert zij onder haar eigen naam het kinderboek Een avondje bij oom George. Zij sterft in 1896 in een "krankzinnigengesticht" in Zutphen.

Louise en Jacobus krijgen een zoon: Alexander Lodewijk. Alexander wordt geboren op 9 september 1855 in Kleef. Hij sterft al vroeg. In 1872 voer hij als matroos mee op het schoenerschip "Krommenie" naar Paramaribo. Op 14 augustus 1872 sloeg hij overboord en verdronk. Alexander werd slechts 16 jaar.

Jacobus was een zeer verdienstelijke landschapsschilder, evenals zijn broer Willem. Hij heeft in 1851 een schilderij gemaakt van J.J. Cremer. Later maakt Cremer een portret van Tjarda. Cremer draagt "Een Betuwsch klaverblad" op aan Tjarda. Tjarda woont met zijn vrouw in Dusseldorf, Kleef, Wageningen en Wiesbaden. Hij was lid van de Academie voor beeldende kunsten in Amsterdam. Tjarda wint in 1874 in Londen op een schilderijtentoonstelling de zilveren medaille met het schilderij "Een tabaksoogst in de Betuwe". Tjarda heeft de enige afbeelding gemaakt van het ouderlijk buitenhuis van Cremer De Oldenhoff in Driel. Tjarda sterft na een langdurig ziekbed in 1895 in Wiesbaden.

Aan mijne lieve zuster L. H: H Cremer den 10de november 1851.

-

'k meen gij hebt wel eens gezegd,

(of ik heb het mis)

Och, mij is van 't heele jaar,

Nooit een dag zoo droevig naar

Als mijn verjaardag is.

-

Maar op heden lieve zus,

Kan ik dat niet zien,

En toch telt gij op deez dag,

'k geloof dat ik het zeggen mag

Drie en tweemaal tien.

-

Ja gij toont een blij gelaat,

En dat doet ons goed,

Rug en hoofdpijn, wat al meer

Zie het doet ons allen zeer,

Als gij 't lijden moet.

-

Maar gij denkt welligt, met mij

Gij moogt lagchen gij,

Gij zijt een gelukkig mensch,

Alles schikt zich naar uw wensch

't is zoo niet met mij.-

-

Neen, ik weet het, maar schoon

In mijn voorregt roem,

O, geloof mij des te meer,

Deel ik in uw hartezeer,

Dat ik thans niét noem.

-

Weet gij wat ik u dus wensch,

In dit oogenblik:

Wordt van pijnen ras bevreid

En gelukkig beste meid

In de liefde, als ik.-

=

Handschrift uit de Koninklijke bibliotheek:

Aan mijne lieve Zuster

L. H. H. Cremet.

den 10de November 1851.

—
'k Meen gij hebt wel eens geregd,
(Op ik heb het mis.)

Och, mij is van 'k heelc jaar,
Nooit een dag zoo droevig naar,
Als mijn jaardag is.

—
Maar op heden lieve Zus,
Kan ik dat niet zien,
En toch telt gij op dees dag,
'k geloof dat ik het zeggen mag
Drie en twee maal tien.

—

Ja gij toont een blij gelaat,
En dat doet ons goed,
Rug en hoofdpijn, wat al mee
Lid het doet ons allen zeer,
Als gij 't lijden moet.

Maar gij denkt wellicht, met
Gij moogt lagchen gij,
Gij zijt een gelukkig mensch,
Alles schikt zich naar uw
't Is zoo niet met mij. -

Nee, ik meet het, maar schoon
In mijn voorrejt roem,
O, geloof mij des te meer.
Deel ik in uw hartereer,
Dat ik thans niet noem.

Wet gij wat ik U dus wensch,
In dit oogenblik, :
Wordt van pijn en ras bevred
En gelukkig beste meid
In de liefde, als ik. —

Laatst bijgewerkt: 30 december 2018.

www.jacobcremer.nl